

$$\text{tg } \alpha = 0,62/0,942 = 0,66$$

$$E \neq = R \text{tg} \alpha = 8,314 \cdot 0,66 = 5,47$$

Після обробки і аналізу експериментальних даних було виявлено, що оскільки структура і склад молекул полімерів суттєво відрізняються один від одного, температури переходу речовин із одного стану в інший різні, з чого випливає, що і температури початку і кінця процесу деструкції також відрізняються. Процеси, які були ініційовані температурним впливом досліджувалися за допомогою побудування кривих диференційно термічного аналізу (ДТА), термогравіметричного (ТГ), деривативної термогравіметрії (ДТГ) та кривої залежності зміни температур (Т). Отримані криві наочно демонструють температури фізико-хімічних процесів в молекулах полімерів, а також умови, при яких розпочався та закінчився процес деструкції.

Для повного уявлення процесів деструкції полімерних речовин в ході термічного аналізу були обраховані величини енергій активації процесу деструкції та порядок реакції. За отриманими даними виявлено, що процес деструкції в досліджуваних речовинах проходив за механізмом деполімеризації. А значення енергії активації свідчать про те, що кінетику процесу деструкції досліджуваних полімерних речовин визначають головним чином міжмолекулярні зв'язки.

Досліджуваний полімер	$E \neq$ за методом термічного аналізу Фрімена-Керрола	n за методом термічного аналізу Фрімена-Керрола	$E \neq$ за методом термічного аналізу подвійного логарифмування
Бутадієн-нітрильний каучук	0,0143	0,9375	5,47
Бутадієновий каучук	0,0180	1,026	5,99

На основі отриманих результатів можна стверджувати, що досліджувані речовини являються цілком придатними для виготовлення предметів побутового призначення, адже температурні межі їх експлуатації оптимальні і безпечні.

Досліджуваний полімер	$T_{\text{н}}$ початок розкладання полімеру		$T_{\text{к}}$ кінцева температура розкладання	
	T, К	T, °С	T, К	T, °С
Бутадієн-нітрильний каучук	344	71	387	114
Бутадієновий каучук	342	69	384	111

«Семья XXI века» - международный проект эволюционного развития человека, семьи, общества

Е.В. Голуб, преподаватель кафедры теории и методики физического воспитания
Кіровоградського державного педагогічного університету ім. Володимира Винниченка.

В настоящее время в Украине сложилась критическая ситуация, связанная с развитием института семьи, положением семьи в обществе. Современная семья в силу различных социально-экономических преобразований испытывает огромные трудности.

Проблемы семьи касаются каждого и всегда являются одним из показателей качества жизни населения и благополучия государства. Семья выполняет важные социальные функции, а поэтому совершенствование семейных отношений и укрепление семьи является одной из наиболее актуальных задач на современном этапе.

Статистика показывает, что в демократическом государстве, при любом уровне жизни, распад семей составляет 30%, а значит, даже высокий уровень жизни и социальных услуг не решает проблемы семейных отношений и не предотвращает распад семей. Таким образом, это является серьезной социальной проблемой, одна из основных причин которой – низкий уровень семейной и психологической культуры людей, их неумение строить отношения друг с другом и конструктивно решать конфликтные ситуации, делать свою семейную жизнь творческой и интересной.

С одной стороны, результаты различных социологических опросов показывают, что в настоящее время сформирован односторонний взгляд на семейную жизнь, а демографы указывают на кризис традиционных семейных устоев в современном обществе.

С другой стороны, наш менталитет имеет свои особенности, связанные с тем, что в обществе не принято при возникновении проблем в семье и отношениях, обращаться за помощью к психологу. Каждый, как правило, пытается разобраться в возникающих проблемах сам, а при отсутствии опыта и соответствующих обучающих программ, далеко не всегда это удается сделать успешно.

С третьей, государственная поддержка семей больше направлена на решение социальных и экономических вопросов, нежели развивающих и просвещающих.

Отсюда возникает необходимость в создании условий:

- 1) для формирования новых традиций и семейных устоев с учетом современной многоуровневой системы потребностей человека и общества;
- 2) просвещения широких слоев населения с целью формирования психологической культуры отношений и педагогической грамотности, начиная со школьной скамьи и заканчивая людьми мудрого возраста;
- 3) интеграции общественных инициатив государственными перспективными планами и развивающими программами, которые формируют семейные ценности и пропагандируют семейные традиции.

Все три условия мы объединили в инновационном проекте Института психосистемологии и универсальных технологий развития – «Семья XXI века».

Проект предполагает поэтапное внедрение: диагностику, моделирование и прогнозирование образа семейных отношений будущего. Тема для нас не нова, поскольку ранее уже раскрывалась в известной программе «Искусство быть вместе». Консультации, семинары и тренинги существенно дополнили и расширили понимание актуальности задачи – формирование семейных партнерских отношений в духе нового времени.

В данный период продолжается работа международными командами и экспериментальными группами в разных регионах Украины, России и Беларуси. Проводятся социологические опросы, круглые столы, конференции, открываются курсы, клубы, работают тренинговые программы и семинары на тему эволюции семейных отношений и раскрытия предназначения семейных союзов. В Кировограде при поддержке областной администрации третий год работает проект для молодых людей «Создаем счастье вместе».

Проект предлагает комплексный подход по выходу из кризиса посредством решения семи основных задач, развивающих семейные отношения:

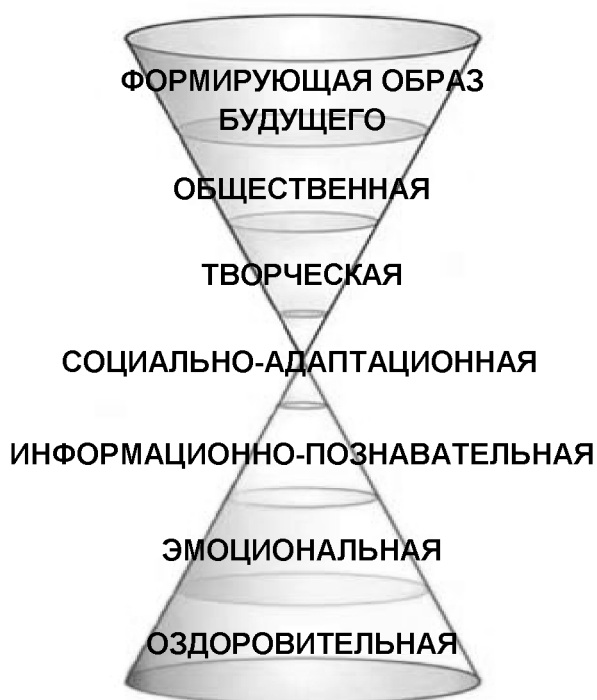

Рис.1. Задачи, решаемые проектом «Семья XXI века».

1. Оздоровительная – популяризация технологий здорового образа жизни семьи.
2. Эмоциональная – популяризация технологий эмоционально-чувственной выразительности, формирование навыков гармоничных семейных отношений.
3. Информационно-познавательная – популяризация технологий креативного мышления и чувственно-логического мировосприятия, раскрытия предназначения и реализации уникальности семейных союзов.
4. Социально-адаптационная – популяризация технологий партнерских отношений семьи с другими семьями, формирование уникального имиджа семьи, ее неповторимых традиций.
5. Творческая – популяризация технологий творческого раскрытия семей в коллективном сотворчестве.
6. Общественная – популяризация технологий социальной активности семей при формировании систем самоуправления в гражданских обществах.
7. Формирующая образ будущего – популяризация технологий перспективного развития человека, семьи, общества.

Семья принадлежит к важнейшим общественным ценностям. Согласно некоторым научным теориям, именно форма семьи могла на протяжении многих веков определять общее направление эволюции макросоциальных систем. Каждый член общества, помимо социального статуса, этнической принадлежности, имущественного и материального положения, с момента рождения и до конца жизни обладает такой характеристикой, как семейно-брачное состояние.

Проект «Семья XXI века» направлен на поддержание семейных отношений, на повышение статуса семьи, возрождение семейных ценностей и традиций, понимание их глубокой внутренней сути, формирование образа семейных отношений будущего, как эволюции отношений между мужчиной и женщиной в направлении семьи к общине и братству.

Програми проекту дарят унікальний шанс понять себе і своїх близьких, можливість навчитися цінити другого человека і створювати партнерські стосунки, а етотворческое обшеіне друзей, обретеіне счастья в радости совместных открытий і устремлений новой эпохи. Приглашаем к сотрудничеству.

Литература:

1. Искусство быть вместе. Мужчина и женщина: искусство взаимоотношений: искусство быть родителем /И.Ю. Полякова, А.Ю. Меньшова, О.И. Панова; Междунар. науч. шк. универсологии [и др.]. – М.: Амрита-Русь, 2006. – 240с: ил.
2. Поляков В.А. Универсалии психогенеза. Практика психосистемологии. – М.: МНШУ, 2010 – 128с: ил.
3. Поляков В.А. Моделирование системы здорового образа жизни. Мн.: ВЭВЭР, 2000. - 136 с.
4. Полякова И.Ю., Поляков В.А. Психосистемология. Мн.: «ВЭВЭР», 2003. – 244 с.
5. Полякова И.Ю., Поляков В.А. Психосистемология. Причинно-системная психология: теория и практика. – Мн.: 2003.-244 с.

Особливості фізичного розвитку розумово відсталих дітей

*А.Й. Григор'єв, д.ф., професор кафедри корекційної педагогіки і здоров'я людини
Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка,
Заслужений працівник освіти України*

Специфіка фізичної підготовки учнів допоміжної школи полягає в тому, що основні завдання – зміцнення здоров'я й загартування організму, сприяння правильному фізичному розвитку, формування життєво важливих рухів, розвиток основних рухових здібностей (сили, швидкості, витривалості, спритності) – вирішуються в діалектичній єдності. Можливості подолання чи послаблення відхилень у фізичному розвитку, руховій функції, розумовій діяльності аномальних дітей, вивчаються цілим рядом досліджень, теоретичним підґрунтям яких є поняття про первинні й вторинні відхилення в структурі дефекту. Таким чином, вся робота з фізичного виховання учнів допоміжної школи повинна будуватись на підставі корекційної спрямованості і покликана сприяти загальному фізичному й психічному розвитку дітей-олігофренів.

Розумова відсталість – один із найбільш розповсюджених та важких за соціальними наслідками дефектів людини. Вона характеризується стійко порушеною пізнавальною діяльністю внаслідок органічного ураження головного мозку. Характерною особливістю розумової відсталості є недорозвиток не тільки пізнавальної сфери, а й інших сторін психічної діяльності: емоційно-вольової, психомоторної, мовної та всієї особистості в цілому.

Ця категорія дітей з най раннього віку потребує не тільки медичної допомоги, а й спеціальних умов та методики навчання й виховання.

Основою порушення розумового розвитку дитини є клінічна патологія центральної нервової системи, головним чином, її найбільш складних і пізно сформованих мозкових структур. На думку Л.С.Виготського (1956) «ядро дебільності» складають слабкість